

РЕШЕНИЕ

№ 5568

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5201** по описа за **2020** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба от Г. Ж. В., с адрес в [населено място] срещу решението от 09.01.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 9 състав по нахд № 10678/2017 г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 17-4332-006284/03.05.2017г., издадено от зам. началник на отдел "Пътна полиция"- СДВР - [населено място], с което на основание чл.179, ал.2 във вр. с ал.1, т.5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ на касатора е наложена глоба в размер на 200 лв. за извършено нарушение на чл.25, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП са наложени наказания глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение по чл.123,ал.1, т.1 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и необосновано.

В съдебно заседание касаторът се представлява от упълномощен представител, който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - СДВР, отдел "Пътна полиция" редовно призован не изразява становище по жалбата.

Заключението на прокурора е, че жалбата е основателна, а решението на СРС неправилно и незаконосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение от 09.01.2020 г. по нахд № 10678/2017г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспорваният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН. От фактическа страна районният съд е приел за установено следното:

Актосъставителят съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ на 27.02.2017г. срещу Г. Ж. В. за извършено на 04.02.2017г. нарушение по чл.25, ал.1 ЗДвП и по чл.123, ал.1, т.3 от ЗДвП. АУАН е съставен въз основа на подаден сигнал от свидетел на нарушението - С. П. и представена от него снимка на нанесената щета на автомобила. В АУАН актосъставителят е приел за установено, че касаторът е напуснал мястото на ПТП без да уведоми службите на МВР.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и обжалваното НП за нарушения по чл.25, ал.1 от ЗДвП и по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП. Наказващият орган е приел, че след ПТП касаторът не е спрял, за да установи последиците от ПТП.

При тези факти неправилно СРС е приел в мотивите на решението си, че фактическите констатации в акта изцяло са възпроизведени в НП. Обстоятелствата, при които е извършено нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП не са описани в АУАН. За първи път тези факти са посочени в НП и касаторът е санкциониран за нарушение, за което не е съставен акт. Допуснато е съществено нарушение на процесуалните правила, което е основание за отмяна на НП в частта за нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

Нарушението по чл.25, ал.1 от ЗДвП е съставомерно описано в АУАН и в НП и се доказва от показанията на разпитания свидетел С. П. Показанията са последователни и логични и няма причина съдът да не ги кредитира. Показанията на свидетелката Д. В. не са пълни и точни и не предоставят информация за настъпилото ПТП. Наказанието за посоченото нарушение е определено правилно.

При така установеното, касационният съд намира, че решението на СРС в частта за нарушението по чл.25, ал.1 от ЗДвП е правилно и следва да бъде оставено в сила. Решението в частта, касаеща нарушението по чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП е неправилно и следва да се отмени. Касационната жалба е частично основателна.

При този изход на делото основателна е претенцията за присъждане на разноски в полза на касатора. Представени са доказателства за заплатен адвокатски хонорар в размер на 400,00 лв. Ответникът не е оспорил размера на адвокатския хонорар. Тъй като съдът уважава касационната жалба частично ответникът следва да заплати на касатора сумата 200,00 лв. разноски по делото.

С оглед горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 09.01.2020г., постановено по нахд № 10678/2017г. по описа на Софийски районен съд, в частта, с която е потвърдено НП № 17-4332-006284/03.05.2017г., издадено от зам. началник на отдел "Пътна полиция"-СДВР - [населено място], с което на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП на Г. Ж. В. са наложени наказания: глоба в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от три месеца за нарушение по чл.123,ал.1, т.1 от ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА решението в останалата част.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Г. Ж. В., със съдебен адрес в [населено място], [улица], сумата 200,00 лева разноски по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.